

esu

Tauralaukio progimnazijos kūrybingų mokinių laikraštukas visiems

2021 m. birželio mėn.

Birželio žiedų grožio paslaptis – jų jaunystė

Pagaliau birželis – pats laukiamausias vaikų mėnuo...Atostogos, braškės, maudynės saulės voniose ir bangose...Visgi vasara ateina ne tada, kai nuplėši paskutinį gegužės mėnesio lapelį – ji ateina ne tada, kai pirmą kartą įšoki į šaltą jūros vandenį – vasara ateina tik tada, kai vėl gali visa širdimi jausti...

„... džiaugiuosi galvodama apie pasaulio grožį, gamtą ir žmones - grožį, kuris niekada neišnyks. (...)Važiuok iš miesto, į laukus, į gamtą, į saulutę. Važiuok ir pabandyk atgaivinti savy laimės jausmą; prisimink visa, kas gražu, kas tarpsta tavy ir šalia tavęs, ir būk laimingas. O tas, kas pats laimingas, gali ir kitam suteikti laimę, kas drąsus ir tiki gyvenimu, to jokie vargai nepalauš.“

Ana Frank Dienoraštis

Aštuntokams linkime dėkingai žvelgti į praeitį, įkvėptai gyventi dabartimi, viltingai apkabinti ateitį. Sėkmės.

Dineta, Rūta ir keliautojas Antanas Poška visiems bendramoksliams, trumpam išsiskiriant, linki ratuotos vasaros, kad keliai visada nuvestų ten, kur norite, kad kelionių tikslas pateisintų lūkesčius, ir kad po vasaros vėl visi susitiktume linksmi ir pailsėję mūsų mieloje mokykloje...

SUSITIKIMAI SU SAVIMI

Kur slypi žmogiškumas?

Kur slypi žmogiškumas? Manau, kad žmogiškumas yra visų širdyse. Kai kur nors ateini vienas ir bijai, kad nepritapsi, bet ten pamatai savo draugus - iškart pakyla lūpų kampučiai ir nebūna taip baisu. Arba kai lieka kelios minutės iki svarbaus kontrolinio – bijai ir nerimauji, bet prisimeni, kad esi žmogus ir jaudintis, nerimautipergyventi nėra ko, nes visi darome klaidų. O ką bekalbėti, kai pamatai žmogų, kuris tau patinka ir pilve pradeda skraidyti drugeliai. Arba kai eini takeliu ir netyčia užmini ant sraigės, iš karto tave apima sielvartas. Visi šie jausmai ir daug kitų, kuriuos gal ir ne visada atpažįstame, yra žmogiškumo ženklai.

Liepa Benetytė, 8 kl.

Ką reiškia būti žmogumi?

Aš manau, kad žmogus yra kūrinys, kuris negali būti belaisvis, nes žmogus, neturintis laisvės, yra nepilnavertis. Žmogus turi mąstyti laisvai, judėti laisvai, asmuo turi būti valdomas savo paties smegenų, o ne kito, jis atsako už savo gyvybę ir pasirinkimus.

Visi žmonės giliai širdyje nori mylėti ir būti mylimi, juk be meilės mes neegzistuotume. Meilė yra vienas svarbiausių dalykų, ji padaro mus žmonėmis, tokiais, kokie mes esame. Žmogus, turintis sąžinės balsą, kuris jam pasako, kas geriausia, o kas ne, jau yra žmogus. Mes "žmonės" nesame tik egzistuojančios, bejausmės būtybės, kurioms rūpi tik patenkinti savo pilvo poreikius, kurios yra užprogramuotos darbui ir kitų gyvybių norų pildymui. Žmogus - tai jausmai, meilė, sąžinė, empatija, dorybė viename kūne.

Saulė Giedraitė, 8 kl.

Žmogiškumas pirmiausiai prasideda nuo to mažiuko jausmo, kuris slypi žmonėse. Tas jausmas toks, kuris verčia mus jaustis gyvais. Kai juokiamės iš laimės ir verkiame iš skausmo. Taip pat žmogiškumas yra susijęs su pilnavertiškumu. Kada mes esame ne tik egzistuojantys, bet ir gyvename. O ką reiškia gyventi? Į šį klausimą galima atsakyti trumpai ir ilgai, tai reiškia, kai mes jaučiamės nuo nieko nepriklausomi, kai bėgame iškelę rankas per aukštą pievą ir garsiai sau kartojame: „Aš esu žmogus! Mylintis ir mylimas!“. Būti žmogumi irgi reiškia palikti pėdsaką kitų žmonių širdyse. Kai padedi tam, kuriam šią valandą sunkiausia, ir tas žmogus tau atsako meilės šypsena bei žodžiais. Tada jaučiamės reikalingi. Visa tai yra maži dalykai, kurie vėliau grįžta dideliais gerais bumerangais atgal pas mus. Visa tai yra meilė, pasitikėjimas, kurie yra taip svarbūs mūsų gyvenime. Juos turime patirti tam, kad išaušus paskutinei mūsų valandai mes prisimintume, kaip laimingai gyvenome...

Evelina Juškaitė, 8 kl.

Fotonovelė

Žydėjimas

Žydėjimas. Tai darbymetis. Pirmiausiai bitėms, po to bitininkams, o po to šaukštais darbuosimės mes.

Tadas Tvardauskas, 6 kl.

Interviu

Mano tėvėlių vaikystės ir dabarties knygos

Mortos Jogminaitės, 5 kl., interviu su mama Jolita Jogmine

Mano mama nuolat sako - knygos yra svarbiausias dalykas, siekiant tapti išsilavinusiu žmogumi. Be jų būtų sunku suvokti tokį pasaulį, koks jis yra šiandieną. Kai turi laisvą minutę, ji skaito. Mes, vaikai, nenoriai tai darome, todėl mama mus vis ragina, skatina, pati garsiai skaito, kad tik mes įsitrauktume į knygų pasaulį.

Labą dieną, norėčiau su Jumis pasišnekučiuoti apie skaitytas knygas, apie istorijas, su kuriomis tenka susidurti skaitant knygas. Kuo jūs vardu?

Mano vardas Jolita, aš esu trijų vaikų mama.

Gal pamenate pirmą perskaitytą knygą ir kiek metų Jums buvo?

Vaikystėje daug skaičiau. Darželyje išmokau skaityti. Tai buvo 5 - 6 metai. Taip ir prasidėjo mano kelionė po knygų pasaulį. Labai gerai prisimenu, kokią pirmą knygą perskaičiau - tai "Ozo šalies burtininkas". Kada pradėjau ją skaityti - pasinėriau į fantazijas ir negalėjau atsitraukti.

Kokio žanro knygos Jums patinka?

Labiausiai išskirčiau istorines, karines, gyvenimiškas knygas. Ypatingą dėmesį skiriu tremties temos knygoms. Tai mūsų istorija, tai senolių išgyvenimai ir gyvenimai. Mane šios temos labai jaudina, priverčia nugyventi jų gyvenimus, patirti jų baimes, meilę ir viltį.

Ar dažnai skaitydavote knygas?

Ir vaikystėje, ir paauglystėje mano skaitymas buvo labai aistringas. Knygas "rydavau", aukodama miegą, laisvalaikį. Skaitydavau iki paskutinės minutės, kuomet reikėdavo lėkti į būrelį ar net į kiemą. Žinoma, ne visada knygų turinys patikdavo, bet reikėdavo perskaityti, kad sužinočiau, kaip jos baigsis, bet greitai jas pamiršdavau. Bet buvo tokių knygų, kurios įsiminė visam gyvenimui.

Ar galėtumėte maždaug pasakyti, kiek knygų esate perskaitysi vaikystėje?

Tikrai daug, net negalėčiau įvardinti tikslaus skaičiaus. Dabar didžioji dalis jaunimo tikrai neskiria tiek laiko ir noro knygų skaitymui. Tiksliai nežinau, kas lemia žmogaus poreikį skaityti. Mano jaunesnioji sesuo visai nesidomėjo knygomis, o aš negalėjau nuo jų atsitraukti.

Kodėl Jums patinka skaityti?

Man skaitymas atskleidžia vis didesnius žinių klodus. Skaitydama, aš galiu atspalaiduoti, pasinėri į istorijas, būti jų dalimi. Negaliu vien žodžiais pasakyti, tai tikriausiai būsena, kuri norėtum, kad niekad nesibaigtų.

Kaip iš tiek daug išleidžiamų knygų išsirenkate tą vienintelę?

Atranka labai sudėtinga, todėl esu nusibrėžusi sauribą, kad vienu metu perku ne daugiau kaip vieną knygą. Iš aplinkos mane pasiekia informacija ir iš jos daugmaž susidaru nuomonę, ką pirkšiu. Aš jau žinau ką nors apie tą knygą, kurią perku. Retai knygą nusiperku spontaniškai.

Ar lankotės bibliotekoje, ar perkate knygas?

Anksčiau dažnai eidavau į biblioteką, bet dabar, kai pajamos leidžia, stengiuosi knygas pirkti. Gal vaikai subręsk skaitymui, o gal, kai turėsiu anūkų, jiems patiks skaityti?

Ar galėtumėte išvardinti savo mėgstamiausias penkias perskaitytas knygas?

Labai sunku išskirti penketuką. Bet buvo tokios knygos kaip - Ernest Hemingway (Senis ir jūra), Jack London (Baltoji iltis), Charles Dickens (Didieji lūkesčiai), William Golding (Musių valdovas), Salman Rushdi (Vidurnakčio vaikai), J.D. Salinger (Rugiuose prie bedugnės), William Makepeace Thackeray (Tuštybės mugė), Lev Tolstoj (Ana Karenina). Tai knygos iš mano vaikystės ir paauglystės. O štai čia kelios knygos, kurias galėčiau skaityti ir skaityti - Heather Morris (Aušvico tatuiruotojas), Eddy De Wind (Galutinė stotis - Aušvicas), Jack Fairweather (Savanoris), Karl Ove Knausgard (Anapus pasaulio), Kate Atkinson (Gyvenimas po gyvenimo) ir dar daug kitų gražių knygų, kurių tiesiog neįmanoma išvardinti.

Visur rašoma, kad per mažai skaitome. Gal turite receptą, kaip sudominti skaitymu?

Vaikus, paauglius vis sunkiau sudominti skaitymu ir tai yra problema. Kaip ją išspręsti - tai visų mūsų didžiausias tikslas. Aš manau, kad skaitymas yra išsilavinimo dalis. Knygos lavina vaizduotę, išmonę, fantaziją. Gal vaikams nereikia siūlyti skaityti, kas mums tėvams atrodo įdomu. Tiesiog kartos keičiasi, tad natūralu, kad jaunimui atsiranda kiti poreikiai, interesai. Jie pripratę viską gauti greičiau, paprasčiau. Bet skatinti reikia būtinai ir nuolatos.

Ačiū Jums už šiltą ir malonų bendravimą. Geros kloties ir įdomių knygų.

Buvo malonu. Iki.

POEZIJOS MŪZOS APLANKYTI

Kuriame akrostichą

Akrostichas (gr. Akros 'kraštinis' + *stichos* eilutė) – eiliuotas tekstas, kurio eilučių pirmosios raidės, skaitant nuo viršaus į apačią, sudaro žodį arba posakį. Dažnai – rašytojo ar poeto vardą ir pavardę. Akrostichus mėgo kurti Antikos ir Renesanso epochų poetai. Lietuvių literatūroje seniausias žinomas akrostichas yra 1547 m. Martyno Mažvydo išleisto „Katekizmo“ pratarmėje. Jos pirmosios eilučių raidės slepia autoriaus vardą ir pavardę.

Augustė Derkintytė, 6 kl.

Ar matai koks keistas rytas?
Upės šniokščia čia miške - lyg jūros bangos krantuose,
Geltona gėlėlė vis stiebiasi aukštyn ir aukštyn,
Už miškelio sidabrinio, plunksnelės skrenda vis tolyn ir tolyn,
Saulės spindulėliai veržiasi pro debesis pilkus,
Tik sunku jiems prasiveržti pro mažiausius plyšelius,
Ėjo saulė virš miškelio, kol sutemo debesuos.

Dangus naktį toks gražus,
Eina debesys per miglą,
Riaumodami kartu,
Kaip didieji liūtai žygiuojantys taku,
Irkluoja per dangų mėnulis šviesus,
Namų jis jau ieško šešerius metus,
Takas iš šviesos nutiestas,
Yra mėnulio namai,
Tik, kad galėčiau pasakyti,
Ė, plauk tenai!

Skaistė Sragauskaitė, 6 kl.

Siūbuoja medžiai vėjyje,
Ką jie šneka, niekas nežino,
Aitvaras pro šalį praskrido,
Iš niekur nieko pėdsaką paliko,
Saulė tai matydama šypsosi švelniai,
Tikina mus dienos grožiu meiliai,
Ėriukai mekena sutikdami taikiai.

Sraigė prašliaužia pro šalį,
Rytas vėl džiugina mūsų šalį,
Ak, kokia graži ta mūsų gamta,
Giriasi pati gamta, kokia ji gyva,
Auga gėlės, uogos, grybai,
Uogos sirpsta saldžiai ir gražiai,
Seilės tįsta, varva iš alkio...
Kaštonmedžiai įsitaisę prie samanų,
Ant jų krenta kaštonai lyg ant pagalvių,
Iš tamsių debesų pabiro lietaus kristalai,
Tyliai jie krenta ant žemės,
Ėk, kaip lietingai pasibaigė ši diena...

Saulė Valantinaitė, 6 kl.

Saulė lenda,
Aušta jau,
Ugnelė žiba,
Laisviau, vis daugiau.
Ėriukas po mano langu...

Vaikšto su mama,
Ak, labai norėčiau,
Laisvės aš dabar.
Aukštajame bokšte aš gyvenu,
Niūru čia, norisi draugų,
Turiu iš čia ištrūkti,
Ir būti aš drąsi,
Nebijoti nieko,
Aukšto, ar baisaus,
Ir iš čia pabėgti.
Tolimas pasaulis laukia,
Ėriukas kanopa man moja.

E s ė

Kas žmogui yra mokykla?

Mokykla iš išorės tai tiesiog plytų pastatas, kuriame mus uždarė ir verčia mokytis, tačiau - ne. Mokykla - tai gyvenimo namai, knygų pasaulis, draugystės sostinė. Ką žmogui reiškia mokykla ir kokį vaidmenį atlieka jaunuolių gyvenime? Mokykloje mes išmokstame ne tik rašyti, skaičiuoti, bet mes sužinome, kaip bendrauti su bendraamžiais, mes sužinome, kaip elgtis yra blogai ir kaip gerai.

Ką man suteikia mokykla? Man mokykla - tai tarsi mažas atskiras pasaulis, kuriame aš patyriau šitiek daug nuostabių akimirų. Prisimenu, kaip iš niekur nieko ant mažosios mokyklos stogo išdygo mažas medelis. Šis medelis man simbolizuoja mūsų klasę, jis buvo tik lengvas linksmas medeliūkštis, tačiau dabar jis surimtėjo ir užaugo.

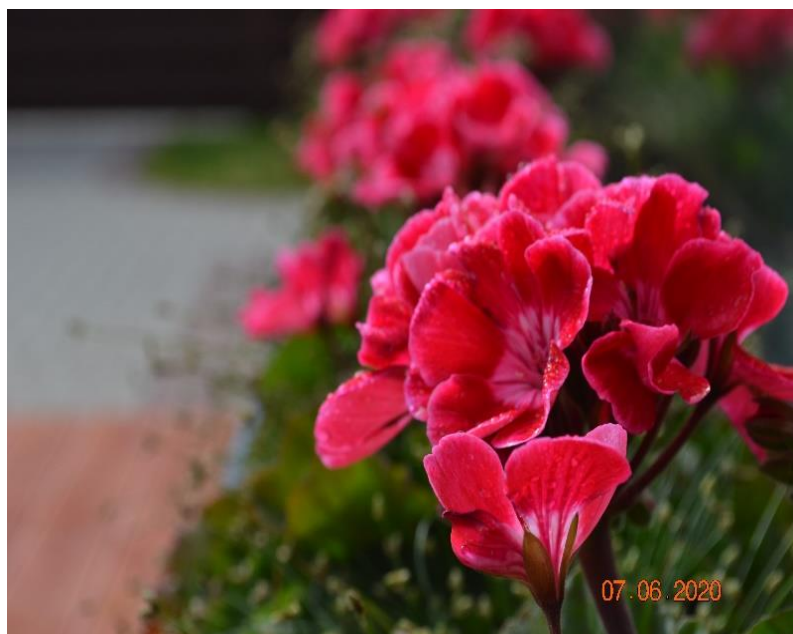
Mokykloje mes praleidžiame labai daug laiko ir tai mums tampa antrais namais, o mokytojai - antri tėvai. Dėl to mums nereikia bijoti kreiptis į mokytojus pagalbos vien tik dėl mokslo reikalų, reikia nebijoti ir pasisakyti, kaip tu jauties, ar kas tave skaudina, ne tik mokytojams, bet ir bendramoksliams. Juk jie mus supranta geriausiai.

Su draugais aš išgyvenu pačias gražiausias, kartais ir sunkiausias akimirkas. Juk būna taip, kad kažko tėvams negali papasakoti, tiesiog nežinai - kaip, o draugams galime pasakyti viską, net didžiausią paslaptį. Labai man gaila žmonių, kurie draugų neturi. Juk tokių yra, tiesa? Jie gali būti turtingiausi, bet už pinigus draugo nenupirksi. Man atrodo, kad tokie žmonės yra labai vieniši ir liūdni. Negaliu tiesiog įsivaizduoti, kad kažkokia jėga išplėštų mano draugus, atimtų juos. Be jų aš negalėčiau gyventi, nerascčiau prasmės bei tikslo mokytis - o su draugais, tai tarsi ekskursija, viskas, ką darai su jais, būna linksma, kai pamatau bent vieną iš jų, iš karto širdis ima greičiau plakti. Veidas man nušvinta, o akys net pradeda blizgėti. Manau, jog taip ir turi būti.

Šeima, mokykla, draugai... Atrodo, jie visi panašūs, betgi ir labai skirtingi. Jie vienas kitą papildo. Jeigu pritrūktų man šeimos, aš mirčiau iš liūdesio, sielvarto, skausmo. Jeigu atimtų man kažkas draugus, aš tapčiau vienišas ir labai nelaimingas. O jeigu kartais prieš mane uždarytų mokyklos duris, aš suklypčiau ir nebegalėčiau pasikelti. Žinau, ateis laikas, ir reikės ją palikti, bet dabar aš tam dar nepasirengęs, aš dar neišmokau viso to, ko privalėčiau išmokti ir žinoti.

Žygimantas Drungilas, 7 kl.

Jaunajam gamtininkui

Pelargonija

Ši nuostabi gėlė gali papuošti kiekvieno namo aplinką. Jos neįprastas grožis patinka daugeliui žmonių. Pelargonijos gali būti įvairių spalvų, bet, mano manymu, gražiausia spalva yra ryškiai rožinė susiliejęs su šviesiai rožine.

Pelargonija yra kilusi iš Pietų Afrikos. Į Europą ji pateko prieš 300 metų. Lietuvoje anksčiau buvo auginama kaip kambarinis augalas, vėliau atsirado tinkamų auginti lauko vazonuose, kurie žiemojimui įnešami į patalpas.

Amelija Jokubauskaitė, 6 kl.

XXI AMŽIAUS ISTORIJS

Visatos pasiuntinys

Vieną kartą buvo delfinas, kuris gyveno kosmose su savo skraidančiu baseinu, kuriame buvo viskas - normalus internetas, penki milijonai sausainių bei picų atsargų ir pati patogiausia kėdė pasaulyje. Bet vieną dieną jo baseinas sustojo ir nebeskrido, o krito tiesiai žemyn į planetą Žemę.

Jis nusileido mūsų kieme, todėl pirmas jį ir pamačiau. Iš pradžių labai išsigandau, maniau, kad mus ateiviai puola, todėl tinkamai apsiginklavęs su geriausiais savo „Nerf“ šautuvais išbėgau į kiemą. Vos tik išėjau į kiemą, mano telefonas suvibravo. Pažiūrėjęs į telefoną pamačiau žinutę iš labai keisto numerio, kurioje rašė: „Man reikia vandens“. Nieko nesupratęs toliau lėtai ėjau prie keisto aparato, kuris buvo sudaužytas, ir staiga mano telefonas vėl suvibravo, buvo vėl nauja žinutė iš nepažįstamo numerio „Greičiau, eini kaip kokia bobutė“. Susivokęs, kad turbūt man rašo tas ateivis iš kosminio laivo, užlipau ant jo kosminio baseino ir pamačiau delfiną su picom ir sausainiais, pagalvojau, jog tai koks nors pokštas, bet pastebėjęs keistajam baseine skylutę, bėgau ją užkišti su koku pagaliuku, po to bėgau pasiimti laistymo žarną ir su ja pripildyti delfinui baseiną.

Pripildęs baseiną gavau naują žinutę: „Puikiai padirbėta, štai tavo atlygis“, ir man tiesiai į pilvą atskrido du pakeliai sausainių, nieko nelaukęs bėgau virtis arbatos. Po valandos išėjęs į kiemą baseino neberadau, bet radau planšetę, ant kurios ekrano buvo parašyta: „Niekam nepasakok, kas šiandien įvyko arba sunaikinsiu jūsų planetą! Juokauju, bet vis tiek niekam to nepasakok, ate“.

Dominykas Budrys, 5 kl.

Susipažinkite

Karolinos lėlės

Šios lėlės stovi lentynose, mano kambaryje, prie pat rašomojo stalo. Iš viso jų yra penkiolika ir visos jos turi vardus: Emilija, Janina, Nataša, Mercedesas ir kt. Vienos yra didesnės, kitos mažesnės, bet visos jos yra geriausios draugės.

Aš gavau lėles iš savo močiutės. Turbūt kai ji buvo maža, ji žaidė su jomis. Jos yra labai gražios, ilgais plaukais. Jos yra papuoštos labai gražiomis suknelėmis, skrybėlaitėmis. Vienos turi krepšelius, tašytes, kitos turi dar mažesnės lėlytes. Lėlė Emilija turi akinius, kaip ir aš, todėl kai kas sako, kad jinai panaši į mane.

Mano pusseserės bijo miegoti mano kambaryje dėl lėlių. Jos galvoja, kad lėlės naktį gali atgyti ir kažką blogo padaryti. Vieną kartą, kai pusseserės buvo pas mane svečiuose, viena lėlytė nukrito nuo lentynos, ir jos labai išsigando. Nuo to laiko jos sako, kad mano lėlės yra gyvos. Bet aš netikiu tuo, ką sako pusseserės. Aš galvoju, kad jos

yra labai gražios, geros ir draugiškos.

Šios lėlės mano šeimai ir man yra labai svarbios, nes jos yra labai senos. Su jomis žaidė mano močiutė, gal net ir močiutės mama? Jos puošia mano kambarį. Aš labai norėčiau palikti jas ateinančioms kartoms.

Karolina Žiukaitė, 5 kl.

Kultūrinis palikimas Klaipėdoje

Senieji Memelio sandėliai. Senais laikais naudoti Klaipėdos prekybai suklestėti. Dabar atgimsta puošti ir toliau tarnauti Klaipėdai.

Tadas Tvardauskas, 6 kl.

